

תת"ע 1064/03/14 - מדינת ישראל נגד מונזר חג'אזי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 1064-03-14 מדינת ישראל נ' חג'אזי
בפני כבוד השופט יעקב בכר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מונזר חג'אזי

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דברי:

הריני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום:

לנאשם יוחסה עבירה אחת אשר בוצעה ביום 27/2/14 ולפיה, בשעת הוראת הנהיגה, הנאשם השתמש בטלפון שלא באמצעות דיבורית - עבירה על סעיף 16(ב) לפקודת התעבורה {נוסח חדש} (להלן: "הפקודה").

3. נסיבות המקרה כמתואר בהודעות תשלום הקנס (להלן: "הדוח") :

השוטר רס"ר ליאור סוסן שערך את הדוח, מציין בדוח הראשון (ת/1) כי:

"...זיהיתי את הרכב הנ"ל אשר הגיע מכיוון כללי צפון לדרום ועל הרכב היה כובע של לימוד נהיגה. זיהיתי את היושב ליד הנהגת דרך שמשת החלון הרכב הקדמי וכן חלון דלת נוסע ימני קידמי שהיה נקי ושקוף כי הוא אוחז את מכשיר הפון ביד ימין ומטה את ראשו לפון ובוהה בו. עמי היה השוטר ליעד אשר ביקשתי ממנו לנסוע אחרי הרכב ולעצור אותו ואכן נעצר הרכב והתברר כי הנוסע ליד הנהגת מורה נהיגה אשר אכן החזיק את הפון ביד ימין קרוב לפנים ותוך נטייה עם ראשו אליו...היה אור יום וראות טובה".

דברי הנהג כפי שמצוין בדוח היו כי:

"זה שהחזקתי את הפון ביד לא אומר שדיברתי. תרשום מה שאני אומר. המשפט הראשון שהשוטר כתב נכתב על דעת השוטר עכשיו השוטר לא בקיא בחוקי התנועה לאחר שהוסבר לו הוא שינה את העובדות. יש לי אוזניה ויש לי מתקן ושתי הלמידות עדות שמותר לי לשלוח הודעה ולדבר עם אוזניה גם במהלך, שיעור זה מה שהיה".

ובהמשך לכך, נרשם מזכר ע"י רס"ר ליעד ישראל (ת/2) ובו נכתב כי:

"הייתי בשול הדרך ליד השוטר ליאור...תוך כדי...זועק לי ליאור כי הרכב הונדה אפור עם כובע לימוד נהיגה שעבר אותנו כעת כי הוא ראה את הנוסע ליד הנהגת אוחז פלאפון ביד וביקש ממני להתקדם ולעבור אותו, אני התחלתי בנסיעה תוך שמירה על עין עם הרכב שליאור הצביע לי עליו ועקפתי אותו מצד ימין דרך השול וכאשר אני במקביל אלא מימין והוא משמאל לאותו כיוון נסיעה אני רואה את הנוסע דרך החלון הצדדי הימני הקידמי אוחז ביד ימין מכשיר סלולרי נייד בצבע אפור וראשו מוטה לכיוון המכשיר שהיה באזור שמאל ברכיו. צפרתי לו ועצרתי אותו בשול..."

4. העדים שהעידו בפניי:

מטעם התביעה העידו:

- רס"ר ליאור סוסן - השוטר שערך את ההודעה (להלן: "ליאור")
- רס"ר ליעד ישראל - השוטר שערך את המזכר (להלן: "ליעד")

מטעם ההגנה העידו:

- הנאשם בעצמו
- הגב' אחלאם חג'אזי
- הגב' אבו אל היג'א הלא

5. דיון - בבואו להכריע, שקל בית המשפט את השיקולים שיפורטו להלן:

גרסת התביעה:

בנוסף לאמור בדו"ח שערך כמתואר בסעיף 3 דלעיל, העיד ליאור בעדותו ובחקירתו הנגדית מיום 1/7/15

(להלן: "הדין") מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 7-22 לפרוטוקול הדין הנ"ל) ולפיהם היה על אופנוע בלבד וכי השוטר השני היה עם אופנוע יותר קדימה וביקש מהנאשם לעצור. הנאשם החזיק טלפון ביד, בהה בו. דין פעולות אלו כדין מי שדיבר בטלפון.

בנוסף לאמור במזכר שערך כמתואר בסעיף 3 דלעיל, העיד ליעד בעדותו ובחקירתו הנגדית בדיון מספר דברים עיקריים (עמוד 2 שורות 26-29 ועמוד 3 שורות 1-8 לפרוטוקול הדין) ולפיהם, עקף את הנאשם מימין ועצר אותו, השוטר ליאור ראה את הנאשם עוד כששני השוטרים היו במצב עמידה, והצביע על רכבו של הנאשם ואמר לו לנסוע מהר בכדי לעצור אותו, וכך היה.

גרסת ההגנה:

בעדותו ובחקירתו הנגדית במהלך הדין, העיד הנאשם מספר דברים עיקריים (עמוד 3

שורות 11-32, עמוד 4 שורות 1-32, עמוד 5 שורות 1-32 ועמוד 8 שורות 13-24 לפרוטוקול

הדין) ולפיהם עצר בצד ימין כפי שהורה לו השוטר ליאור. כשהשוטר אומר לו שהוא

מתעסק בטלפון. הנאשם אישר זאת ואמר שמותר לו כי הטלפון במתקן. השוטר ליאור אמר

שהוא כותב דוח וכי אין סעיף של התעסקות בטלפון אז הוא יכתוב שהנאשם השתמש בטלפון

וביהמ"ש יחליט.

כמו כן, טען לאורך כל הדרך כי השתמש בטלפון. הוויכוח עם השוטרים היה לגבי השאלה

האם מותר לו לשלוח הודעה בזמן שיעור או לא. המכשיר היה בתוך המתקן. כמו כן, משתמש

עם אוזניה ולא דיבורית בלוטוס.

בנוסף, שליחת הודעה כי שימוש בטלפון והוא מודה ששלח הודעה, אך אם המכשיר בתוך

המתקן, מותר לו לשלוח הודעה. החוק מתיר זאת. זאת ועוד, הראש שלו היה כלפי מטה בזמן

ששלח את ההודעה ולכן הבנות שהיו ברכב לא ראו ששלח את ההודעה.

עדוּתָהּ שֶׁל הַגָּב' אַחְלָאם חַג'אזִי - עֵדֶת הַגָּנָה מִס' 1 (להלן: "אחלאם"):

בעדותה בדיון, העידה אחלאם מספר דברים עיקריים (עמוד 5 שורות 4-32 ועמוד 6

שורות 1-18 לפרוטוקול הדין) ולפיהם באותו יום של ביצוע העבירה, הייתה תלמידתו של הנאשם ונהגה ברכב. הנאשם אף פעם לא השתמש בטלפון, אשר היה מותקן בין שתי הכיסאות. בנוסף, הנאשם לא עשה כלום, לא דיבר ולא שלח הודעה ולא נגע בטלפון.

כמו כן, השוטר עצר אותם כי הוא ראה את הנאשם שולח הודעה. השוטר אמר שהנאשם השתמש בטלפון אבל הוא לא השתמש בו. היא נהגה ברכב ולא שמה לב לכל מה שהנאשם עשה באותו זמן. לא שמעה את הנאשם מדבר, אבל אם היה שולח הודעה, היא הייתה מבחינה בכך. בנוסף, ציינה כי הגיעה לדין יחד עם הנאשם.

עדוּתה של הגב' אבו אל היג'א הלא - עדת הגנה מס' 2 - (להלן: "הלא"):

בעדותה בדיון, העידה הלא מספר דברים עיקריים (**עמוד 6 שורות 21-32 ועמוד 7 שורות 1-25 לפרוטוקול הדין**) ולפיהם הייתה בשיעור נהיגה ברכבו של הנאשם בזמן האירוע וישבה במושב האחורי מאחורי הנהג. כמו כן, הפלאפון היה במתקן בין הכיסאות והנאשם תמיד שם את הטלפון במתקן ושם אוזניות. הנאשם לא נגע בפלאפון. בנוסף, ציינה כי הגיעה לדין יחדיו עם הנאשם ודיברה בדרך עם אחלאם. נזכרה במהלך הדין כי רכבם היה מצד ימין והשוטר בא ונצמד מצד שמאל.

6. הכרעה:

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, דעתי היא כי יש להעדיף במקרה דנן את גרסת התביעה ולהרשיע את הנאשם בעבירה דלעיל המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מן הטעמים הבאים:

עדויותיהם הרציפות, העקביות והתואמות של השוטרים מוכיחות כי זכרו את האירוע עצמו באופן מפורט, ועל כך תעיד גם העובדה כי דבריהם בבית המשפט תואמים לפרטי הדוח והמזכר אותם מילאו עוד ביום האירוע, זאת חרף העובדה כי בין יום האירוע לבין יום הדין חלפה למעלה משנה.

בנוסף, יכולת השוטרים לזהות באופן מדויק את צבע מכשירו של הנאשם מבעד לחלון רכבו תוך ציון כי הראות באותו יום הייתה טובה, מוכיחות את אמינות הדו"ח והמזכר.

זאת ועוד, גרסת הנאשם עומדת בסתירה ביחס לגרסת השוטרים שכן לטענתו עשה שימוש במכשירו כאשר זה נמצא בתוך המתקן. מנגד, טענת השוטרים היא כי השימוש שנעשה במכשיר היה כאשר הנאשם אוחז בו בידו, גרסה אשר נראית לי אמינה יותר לאור הפירוט המדויק בדוח ובמזכר שערכו השוטרים, כפי שצוין דלעיל.

יתרה מכך, גרסת הנאשם אף עומדת בסתירה מוחלטת לגרסת עדות ההגנה שהעידו מטעמו, שכן לטענתו, הנאשם לא עשה שום שימוש במכשיר אפילו לא כשזה היה מותקן, חרף הודאתו הנ"ל של הנאשם בעניין זה.

מכל מקום, אף אם עדויותיהן של אחלאם והלא, אשר היו תלמידותיו של הנאשם בעת האירוע, תומכות בעובדה כי הנאשם לא ביצע את העבירה, אלו נתפסות בעיני כבעלות משקל נמוך לענין הכרעת הדין, זאת מאחר והן אינן אובייקטיביות ביחס לתוצאות הדין והגיעו לדין עם הנאשם ברכבו.

כל אלו הנ"ל, מסייעים לבית המשפט לגבש מסקנתו ביחס לאמון בגרסת המאשימה לענין השימוש שעשה הנאשם במכשיר הסלולרי וביצוע העבירה המיוחסת לו. בנוסף, כל אלו הנ"ל אף יוצרים בליבי ספק באשר לגרסתו של הנאשם כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

יחד עם זאת, מאחר והעלה הנאשם טענה כי בעת שמכשירו היה בתוך המתקן שלח הודעת סמס ולפי הדין מותר הדבר, מעוניין ביהמ"ש להתייחס לסוגיה זו ולתת דעתו בנושא:

עפ"י דברי ההסבר להצעת חוק לתיקון פקודת התעבורה (איסור שימוש בטלפון קבוע או נייד בעת הוראת נהיגה), התשס"ו-2006:

"מורה הנהיגה משפיע רבות על מיומנויות הנהיגה שמאמץ התלמיד לקראת קבלת רישיון הנהיגה החדש. מורה הנהיגה צריך להיות מרוכז בתכנים שהוא מעביר לתלמיד וכמובן במקביל, להיות קשוב וערני למה שמתרחש בכביש בזמן השיעור עצמו, ולכן מוצע לאסור על המורה לדבר במכשיר סלולרי, אם זה במכשיר עצמו או דיבורית, כדי שהוא יוכל להיות מרוכז כל כולו בשיעור. לאור מספר מקרים בהם התרחשו תאונות דרכים בזמן שיעורי נהיגה, בגלל חוסר ערנות של מורה הנהיגה, הצעת חוק זו חשובה כדי לנסות למנוע תאונות דרכים מיותרות. על כן, מוצע לקבוע, כי מורה נהיגה לא ישתמש במכשיר טלפון קבוע או נייד, בעת שיעור נהיגה, אלא אם הוא משתמש בדיבורית. זאת, משום שמורה נהיגה עוסק בהוראת נהיגה ובו-זמנית, אחראי על הנעשה בכביש".

על פי הנ"ל, מסקנתי המתבקשת היא כי אם תכלית המחוקק בחקיקתו את סעיף 16(ב) לפקודה הייתה לנסות למנוע תאונות דרכים מיותרות שנגרמו בשל חוסר ערנות מצד מורה הנהיגה במהלך השיעור, הרי שבנוסף לאיסור על שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית, על אחת כמה וכמה הייתה כוונת המחוקק גם למנוע ממורה הנהיגה לשלוח מסרונים עת הוא בתפקיד, אף אם נמצא מכשירו אותה עת בתוך המתקן.

הרי פרשנות לפיה מותר למורה נהיגה לשלוח מסרונים בעת תפקידו כאשר המכשיר מחובר למתקן, הייתה מחטיאה את כוונת המחוקק מאחורי תיקון החוק בכך שהייתה מונעת מהמורה להיות מרוכז וער למתרחש בכביש בעת שיעור הנהיגה, פוגעת ביכולת ההוראה שלו, וחמור מכך, מעמידה אותו, את תלמידיו ואת הסובבים להם בסכנת חיים.

ברור לכל כי שליחת מסרונים במהלך שיעור הנהיגה עת מחובר המכשיר למתקן הייתה מסיחה את דעתו של

מורה הנהיגה כליל, אף אם מדובר לכמה שניות בודדות ומגבירות הסיכון להתרחשות תאונה, שכן מורה הנהיגה הינו היחיד בעת השיעור אשר בקיא דיו בחוקי התנועה ומסוגל להימנע ממפגע תעבורתי. יותר מכך, העובדה לפיה במקרה דנן ראשו של הנאשם היה מוטה כלפי מטה בעת שליחת המסרון כאשר מכשירו אחוז מתקן כטענתו, הינה חמורה שבעתיים, שכן בכך איבד המורה כל קשר למתרחש בכביש והגביר עוד יותר את הסיכון הפוטנציאלי להתרחשות תאונה אשר היה קיים מלכתחילה בעת שליחת מסרון.

מה עוד, כי הפרשנות אשר ניתנה לא מכבר בעפ"ת 58780-05-16 ברוך בן יוסף נ' מדינת ישראל (פורסם בנוב, 22/11/16) לתקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, התשכ"א - 1961 העוסקת באיסור החל על נהג לשוחח במכשיר טלפון קבוע או נייד אלא אם מותקן מיקרופון ברכב, יפה גם לענייננו, ולפיה:

"לפי נוסח תקנה 28(ב) לתקנות התעבורה, אשר קדם לתיקון משנת 2007, מטרת החקיקה הייתה לאסור על דיבור בטלפון בזמן הנהיגה ברכב, כאשר הנהג אחוז במכשיר הטלפון ואחידתו בהגה מתבצעת באמצעות ידו השנייה. הפרשנות הנכונה של תקנה 28(ב)(1) (ב) הינה כי אסור לאחוז בטלפון בזמן הנהיגה. האיסור חובק גם שליחת או קריאת מסרונים באמצעים חדשים, אף שטרם היו בשימוש משנת 2007. הכוונה לשימוש המתבצע כאשר הטלפון נמצא אחוז בדיבורית, להבדיל מאחידתו בידי הנהג, שהיא אסורה על פי התקנה, יהיה השימוש בטלפון אשר יהיה. המערער נצפה בידי השוטרים אחוז בידו במכשיר הטלפון בזמן הנהיגה ברכבו. משכך, בדין הורשע המערער."

לפיכך, הרי שאם הפרשנות לתקנה 28(ב)(1) (ב) לעיל היא כי אסור לנהג רגיל לשלוח מסרונים כאשר מכשירו אחוז דיבורית, הרי שעל אחת כמה וכמה נכונה הפרשנות לסעיף 16(ב) לפקודה לפיה אסור למורה נהיגה, אשר זהו מקצועו והוא מהווה מודל לחיקוי עבור תלמידיו, לשלוח מסרונים בעת השיעור אף אם מכשירו אחוז מתקן.

לכן, ולפי כל האמור לעיל, פרשנותו של הנאשם את סעיף 16(ב) לפקודה לעניין שליחת מסרונים בעת הנהיגה הינה שגויה מיסודה.

לאור כל האמור לעיל:

- הריני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום
- קובע לטיעונים לעונש ליום 08.02.17 בשעה 13.00. הנאשם יהיה פטור מהתייצבות במידה וישלח טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, י"ב כסלו תשע"ז 12 דצמבר 2016